

20. Imperativ (Bydeform)

Imperativ bruges, når man byder/opfordrer én eller flere at gøre noget: fx "tal langsomt!", "gå din vej!". På dansk bruges samme form om alle personer, men på spansk bøjes imperativ i person ved såvel bekræftende som benægtende sætninger. Husk altid at markere imperativ med et omvendt udråbstegn (shift + ctrl + alt + !).

	Bekræftende			Benægtende
	Hablar	Comer	Vivir	Cantar
tú (du)	¡habla! (tal!)	¡come! (spis!)	¡vive! (bo!/lev!)	¡no cantes! (syng ikke!)
usted (De)	¡hable!	¡coma!	¡viva!	¡no cante!
nosotros (vi)	¡hablemos!	¡comamos!	¡vivamos!	¡no cantemos!
vosotros (I)	¡hablad!	¡comed!	¡vivid!	¡no cantéis!
ustedes (De)	¡hablen!	¡coman!	¡vivan!	¡no canten!

- **Usted, nosotros, ustedes** dannes via konjunktivformen, hvor *-ar* verber får endelsen *-e*, og *-er, -ir* verber får endelsen *-a* (se §15. om konjunktiv).
- **Nosotros** har betydningen af en gensidig opfordring: "lad os tale, spise, leve!" etc.
- **Objektsformer og reflexiver** bagvedstilles ved bekræftende imperativ og trykstreg tilføjes. *¡Cómpralo! (køb det!), ¡Levántate! (stå så op!).*
- **Benægtende imperativ** dannes altid via konjunktivformen (se §15. om konjunktiv).
- **Objektsformer og reflexiver** foranstilles ved benægtende imperativ. *¡No me digas! (det siger du ikke!), ¡No se levante! (stå ikke op!).*
- Imperativ kan også udtrykkes ved **a + infinitiv**. *¡A dormir! (sov så!), ¡A comer! (spis så!).*
- Andre **vigtige imperativer** er: *¡Ayúdame! (hjælp mig!), ¡Perdone! (undskyld!), ¡Venga! (kom nu!).*